

אלבום זה מוקדש לזכרו של סרן
אלימלך (אלי) אבנר ליכטנשטיין ז"ל

ב' בתמוז תשכ"ח (28.06.1968) בן 37 בנופלו
מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי הר הרצל.

אלבום זה מוקדש לזכר אלימלך אבנר
ליכטנשטיין ז"ל, שנפל בעת מילוי תפקידו
והובא למנוחות בהר הרצל בירושלים.

פרק ראשון

מהות שמו של אלימלך

אלימלך אבנר ליכטנשטיין נקרא על שם סבו שנרצח
במאורעות תרצ"ו – תרצ"ט בחברון. בתקופה זו השלטון
בארץ ישראל היה תחת המנדט הבריטי והיחסים בין
הערבים ליהודים היו מתוחים.
מתח זה הלך וגבר עד פרוץ המאורעות שכללו השחתת
רכוש, הריסת שדות ורצח.
המאורעות אירעו בכל רחבי הארץ, שבמהלכם נהרגו
למעלה מ-400 יהודים, וביניהם סבו של אלימלך שנקבר
שם בקבר האחים.
אלימלך היה קצין מבצעים בגדוד שהיה מן הראשונים
שנכנסו לשחרר את חברון.

מאז מלחמת הקוממיות נטרה לה המשפחה שנאה לחברון, אך
בבוא העת, במלחמת ששת הימים, עמד אלימלך הצעיר
במבחן המוסרי הנעלה כאשר היה נתון בידו גורל חייהם של
תושבי העיר בזמן הכיבוש. אהבת האדם וכבודו, ולו יהא זה
גם אויב, היו יקרים בעיניו וכל מי שהכיר את אלימלך
בצעירותו יעיד על מעלותיו הרבות כאדם בעל מעוף וכשרון.
אך מעל לכל הייתה בו נשמה האוהבת את האדם. יש לראות
סמליות רבה שהוא, ודווקא הוא, היה מהחיילים היהודים
שנכנסו לחצר מערת המכפלה בחברון. גם לאחר מלחמת
ששת הימים נשארה ידידות כנה ונאמנה בין אלימלך לבין
מנהיגי העיר, כולל ראש העיר עלי ג'עברי, וגם יחסי כבוד
הדדיים - עד ליומו האחרון.

תעודת הזהות של אבנר אלימלך

No. 7.147 IDENTITY CARD

Name of holder ELIMELECH
LICHTENSTEIN

Place of residence Jerusalem
Geulah Qur

Place of business Jerusalem

Occupation Pupil

Race Jewish

Height 5 feet 3 inches

Colour of eyes Green

Colour of hair Brown

Build Medium

Special peculiarities

Signature of issuing officer [Signature]

Appointment District Officer

Place Jerusalem Date 1 MAR. 194

Signature holder [Signature]

Jerusalem District

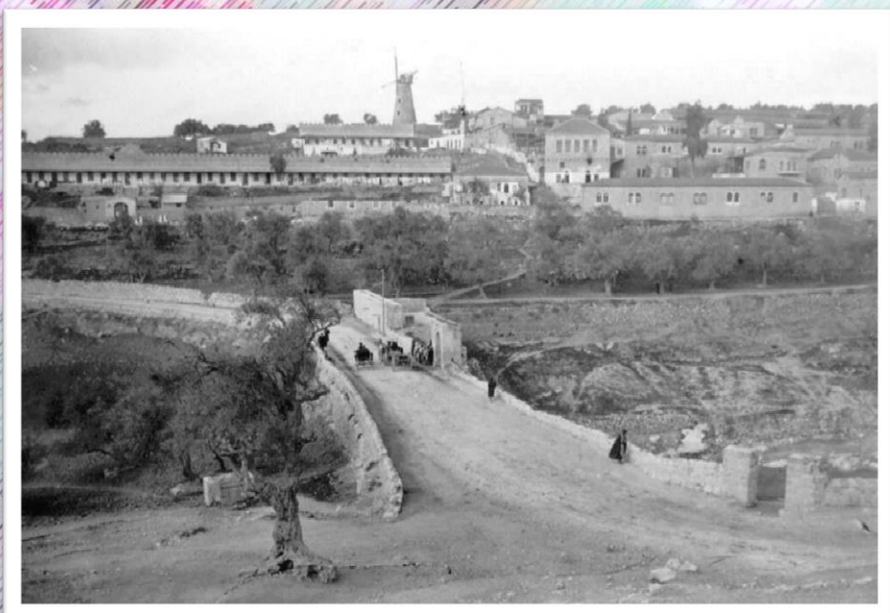
פרק שני

סרן אלימלך אבנר ליכטנשטיין
חייו:

ילדותו

אלימלך אבנר ליכטנשטיין, או בכינויו אלי, נולד
 בירושלים עיר הבירה בט"ז באייר תרצ"א
 (3.5.1931 למנינם) להוריו יהושע וחנה לאחיו משה,
 יוכבד, יעקב, אלימלך ואבנר.
 אלימלך היה ילד שמח, שובב ואהוב על כל סובביו.
 הוא למד בבית הספר היסודי "תחכמוני" שבגאולה
 (בירושלים). ואת לימודי התיכון למד בבית הספר
 המקצועי "עמל".

ירושלים שנת 1931

משרד הבריאות
 תעודת רישום לידה
 № 246969

תאריך הלידה: 13.3.31 מקום הלידה: בית הקברות החדש, ירושלים שם הילד: אלימלך		שם האב: ליכטנשטיין שם האם: יחזקאל
תאריך הולדת האב: 1908 מקום הולדת האב: ירושלים תאריך הולדת האם: 1908 מקום הולדת האם: ירושלים	תאריך הולדת האב: 1908 מקום הולדת האב: ירושלים תאריך הולדת האם: 1908 מקום הולדת האם: ירושלים	שם המשפחה: ליכטנשטיין תאריך הולדת: 13.3.31 מקום הולדת: בית הקברות החדש, ירושלים שם האב: ליכטנשטיין שם האם: יחזקאל תאריך הולדת האב: 1908 מקום הולדת האב: ירושלים תאריך הולדת האם: 1908 מקום הולדת האם: ירושלים

האם לעדה שהתעודה ולקח וזה העתק נכון סמך רישום הלידה הנמצא כיום לשכת הבריאות הפתוחה
 בירושלים
 מדינת ישראל
 תאריך: 13.3.31
 חתימה: [חתימה]
 חותם: [חתימה]

תעודת לידה

נעוריו

בנעוריו השתייך לתנועת "גורדוניה", שהייתה תנועת נוער יהודית-ציונית-סוציאליסטית, גורדוניה שמה בראש מעייניה את ערך ההגשמה החלוצית ושאהבה השראה רבה ממשנתו של א"ד גורדון שבשלב מסוים התאחדה עם "התנועה המאוחדת".

התנועה המאוחדת הייתה תנועת נוער לומד. עד למלחמת העצמאות הייתה פעילות התנועה מצומצמת אך לאחר מכן היא התרחבה מאוד, ובין השנים 1950–1953 פעלה התנועה בבתי ספר שונים בארץ. ב-1954 התאחדה התנועה עם תנועת הבונים העולמית, והוקמה תנועת "הבונים-התנועה המאוחדת" ב-1959 התאחדה התנועה עם "הסתדרות הנוער העובד" ויחד הוקמה "הסתדרות הנוער העובד והלומד".

סמל "התנועה המאוחדת"

סמל "הנוער העובד והלומד"

בגרותו

בעבודתו במכונאות

אלימלך למד בטכניון העברי בחיפה והמשיך
במכון הטכנולוגי של אינדיאנה שבארצות הברית
והיה למהנדס מכונות לאלימלך היה קשה מאוד
לעזוב את ארץ ישראל מכיוון שהיה מחובר
אליה מאוד אבל בגלל בקשתה של תמר שיהיה
לו מקצוע שיהיה אפשר להתפרנס מממנו בצורה
טובה, עשה מאמצים מרובים כדי לסיים את
התואר. מיד לאחר קבלת התואר אלימלך חזר
לארץ ישראל ללא עיכוב נוסף.

בטקס קבלת התואר ב"אינדיאה"

גיוסו

אלימלך וחבריו לנשק

אלימלך התגייס לצה"ל בפברואר
1948 כשהיה אז בן 18 וחצי.
הועסק כאיש הפלמ"ח, בלווי השיירות
לבירה.

מימין אלימלך

האישה שאיתו

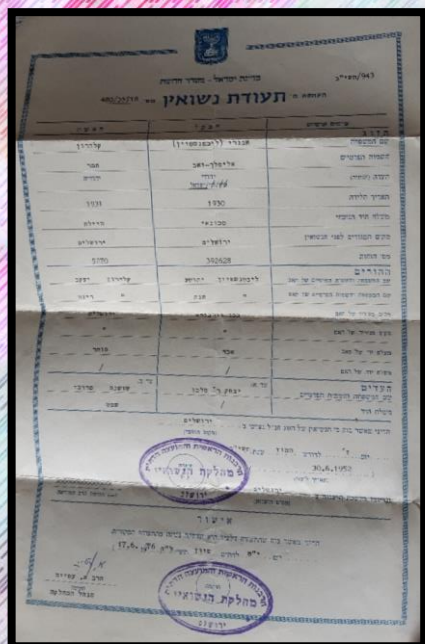
אלימלך תמר ואחת הבנות

אלימלך נישא לתמר כשהוא היה בן 19 והיא הייתה בת 15 וחצי.
הם הכירו בתנועות הנוער "השוטטים" בטיול בעמק החולה שאליו
שניהם יצאו, הם שטו שם בסירה ואלימלך התערב איתם שהוא
יכול לשחות יותר מהר מהסירה אז הוא קפץ למים וניסה להוכיח
את טענתו ולצערו כמעט ואיבד את מכנסיו.

אלימלך ותמר היו הפכים גמורים באופיים. תמר בעלת אופי קשה
יותר, כך שהכל צריך להיות מסודר ומאורגן. ואילו אלימלך ילד
חופש, ילד שדות, חברותי מאוד. היא רצינית והוא מלא בחוש
הומור. הם היו הפכים עד לרמה כזאת שהם לא היו צריכים לדבר,
הם פשוט ידעו מה השני יגיד.

תמר הייתה רקדנית, שבאה ממשפחה שמרנית וסגורה ששם לא
היה נהוג לרקוד ולנגן שאלה הדברים שאהבה לעשות והייתה
טובה בהם.

אלימלך מאוד רצה שתמר תפתח את כישרונותיה ולכן שלח אותה
לרקוד ובנוסף מיד לאחר החתונה חסך בשביל לקנות לתמר
פסנתר ולאחר מכן המשיך לשלם
תשלומים בגלל אהבתו הרבה לתמר
(הפסנתר עד היום קיים בביתו של ביתו
שממשיכה בדרכי אמה).

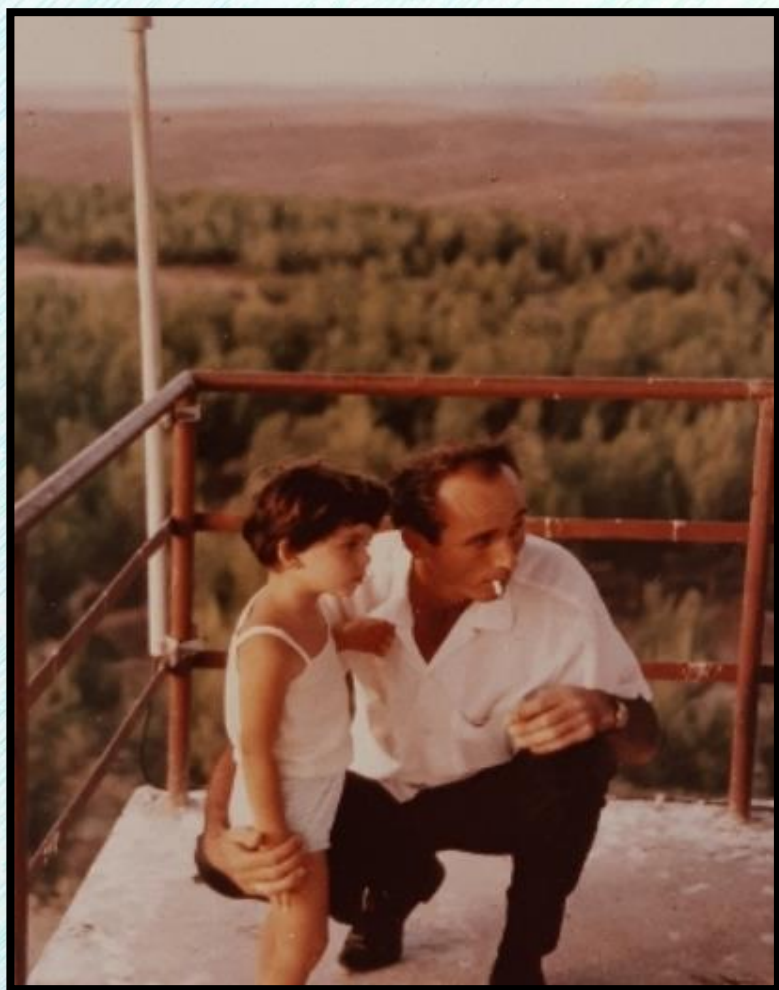
תעודת נישואין

קשר טוב עם החמות

לאלימלך ואמא של תמר היה קשר מיוחד במינו, בגלל השכול במשפחת אלימלך אימו לא תפקדה בצורה שוטפת והיה חסר לו דמות אם שאותה אימה של תמר מילאה לו. הוא היה מבקר אותה רבות. היא הייתה אוספת את שיערה לצמה הדוקה מסביב לראשה, וכשהיה מגיע אליה היה מפרק את צמתה ופורע את שיערה בדרך חיבה. הקשר ביניהם היה עמוק ברמה כזו שלאחר נפילתו מצאו בארנקו תלתל שלה ואצלה בארנק מצאו תמונה שלו.

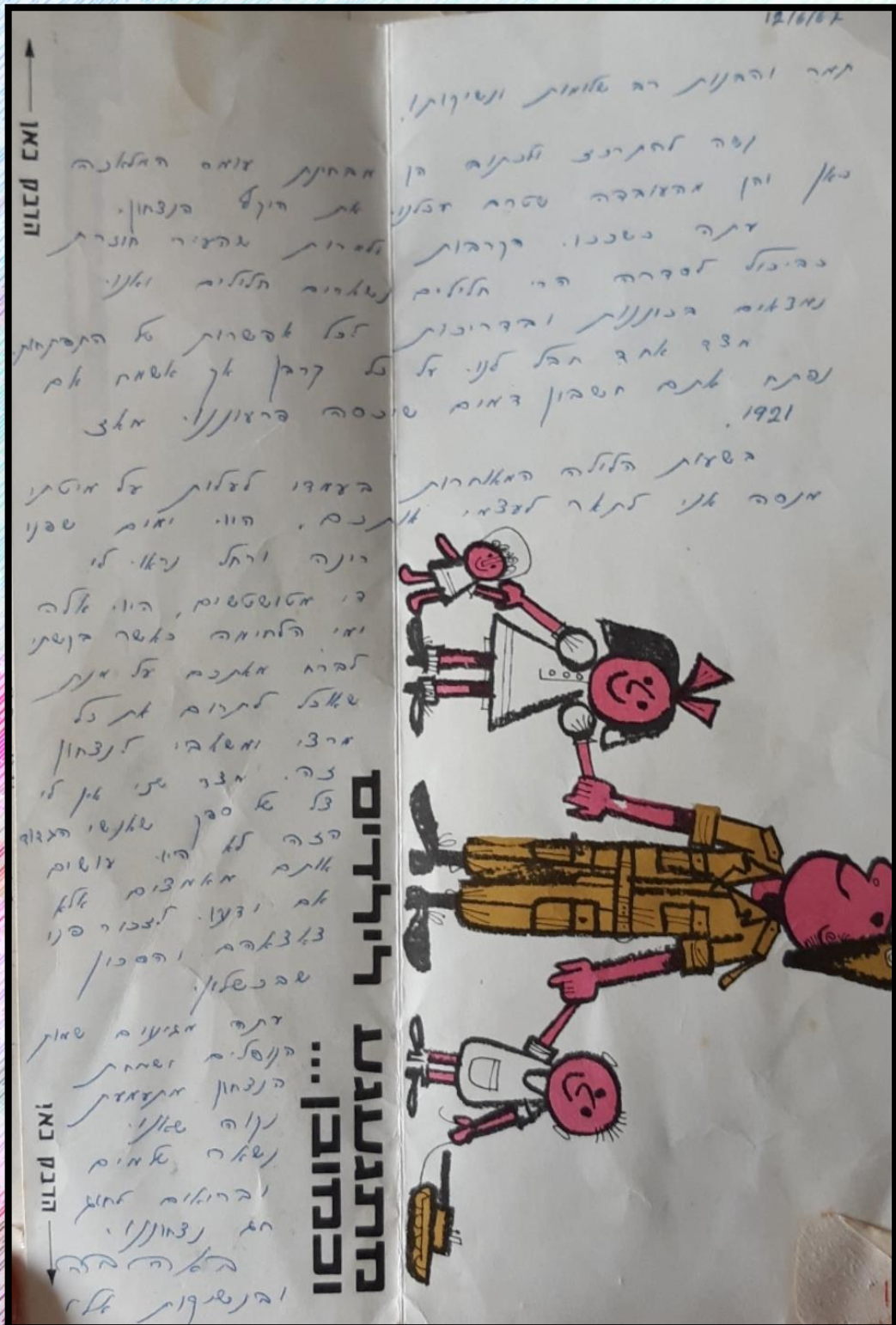
"כי אבא שלי
הוא הטוב
מכולם"

אלימלך ורינה

אביו של אלי ובתו הבכורה.

אישיותו:

משמאל אבנר ואשתו

אלימלך היה איש אוהב אדם ובמיוחד זקנים וילדים, בתור
זוג צעיר כשגרו בשדה-חמד הוא רק היה חוזר לבייתו
מהעבודה והילדות של המושב היו קוראות לו שיחזיק להן
בחבל כשהן משחקות. גם עם הבנים הוא היה משחק
כדורגל.

אלימלך היה עוזר לזקנים בשוק לסחוב את הקניות לביתם
ממש כמו בסיפורים. היה לו גם חוש הומור מיוחד.
אחד התחביבים של אלימלך היה לטייל, בכל שבת טייל עם
משפחתו בוואדי קלט- שזה היה אחד המקומות האהובים
עליו, בית לחם, בים הכחול של עזה, הר גילה שהיה תעלות.
לאלימלך הייתה אהבה לארץ מאוד גדולה, הוא היה ממש
שרוף עליה. הוא ותמר קנו בית בירושלים ברחוב
"בוסתנאי" 2 במיוחד בקומה רביעית כדי שיוכלו לראות את
הנוף היפה של ירושלים ואת מנזר "מר אליאס".

בילדותו למד אלי בבית ספר דתי ואביו חבש כיפה וקיים
מצוות. ולכן אלימלך ידע איך להתנהג במסגרות דתיות, בכל
שמחת תורה, ל"ג בעומר ויום העצמאות היה לוקח את
משפחתו לשכונת מאה שערים בירושלים לראות איך הם
חוגגים את החגים.

אלימלך אהב מכונאות ואכן עבד בתחום זה,
תחביב נוסף שלו היה מוזיקה הוא אהב
"לזייף במקלחת".
והיו לו כמה שירים אהובים במיוחד:

שירים אהובים:

מילים: שאול טשרנחובסקי

לחן: טוביה שלונסקי

כתיבה: 1892

שחקי, שחקי על החלומות,

זו אני החולם שח.

שחקי כי באדם אאמין,

כי עודני מאמין בך.

כי עוד נפשי דרור שואפת,

לא מכרתיה לעגל-פז,

כי עוד אאמין גם באדם,

גם ברוחו, רוח עז.

רוחו ישליך בבלי-הבל,

ירוממו במתי-על;

לא ברעב ימות עבד,

דרור – לנפש, פת – לדל.

שחקי כי גם ברעות אאמין,

אאמין, כי עוד אמצא לב,

לב תקותי גם תקותיו,

יחוש אשר, יבין כאב.

אאמינה גם בעתיד,

אף אם ירחק זה היום,

אך בא יבא – ישאו שלום

אז וברכה לאם מלאם.

ישוב יפרח אז גם עמי,

ובארץ יקום דור,

ברזל-בבלי יוסר מנו,

עין-בעין יראה אור.

יחיה, יאהב, יפעל, יעש,

דור בארץ אמן חיי,

לא בעתיד – בשמים,

חיי-רוח לו אין די.

אז שיר חדש ישיר משורר,

ליפי ונשגב לבו ער;

לו, לצעיר, מעל קברי

פרחים ילקטו לזר.

מילים: חיים חפר (פיינר)

לחן: דוד זהבי

כתיבה: 1948

בשילכת נושב כבר הסתו

האבק בדרךכם אט שקע

והיום רק אליך נשרף

וחולם על פגישה רחוקה.

הן אפשר כי עוד ערב יבוא

והשער יחרק לו דומם

ועיניך יהיו כה טובות

כמו אין מלחמה בעולם.

הן אפשר, הן אפשר

שיהיה זה פשוט כבר מחר

הן אפשר ובג'יפ שעבר

שאגו בחורים כי נגמר

הן אפשר, הן אפשר

שיהיה זה פשוט כבר מחר.

הן אפשר כי חדרך העצוב

מחכה בחורון קירותיו

וקורא הוא לשנינו לשוב

מקרבות, מדרכים ומסתו.

הן אפשר כי פתאום נפגש

במשלט או בדרך עפר;

הן אפשר בין עשן ובין אש

גם לחלם שהכל כבר נגמר.

הן אפשר...

בית מאוחר שהוסיף חפר (2005)

הן אפשר, הן אפשר, הן אפשר

אבל ים השנאה האכזר

סביב חיינו רוגש וגועש

באימה, בחמה ובאש

אבל ערב ודאי עוד יבוא

וכוכב בעיניך יזרח

ונאת חג הבשורות הטובות

הוא אלי ואליך ישלח

פטירתו

5 קצינים שסיימו שרותם נהרגו בתאונה בכביש גהה

מאת סופר "הארץ"

חמישה קצינים שסיימו שירותם בלוחמה והיו בדרכם לבתיהם בירושלים, נהרגו אור ליום ר' בתאונת דרכים שאירעה בשעה 4.45 לפנות בוקר בכביש גהה, ליד בני ברק.

החמישה שנהרגו הם סרן אבנר אלי, בן 45 מרחוב בוסתנאי, סגן אבנר אפשטיין (24) משכונת בקעה, סגן אריה בן יהודה משכונת בית וגן, סגן אריה כהן (38) מרחוב ה' מייסדים וסרן שרגא עציון (26) מגבעת שאול. כולם מירושלים. ה' מכונית היתה נהוגה בידי שרגא עציון.

סמוך לשעה 4.45 בבוקר טלפן אלי מוני לתחנת מכבי אש בבני ברק והודיע בקול חנוק מדמעות על ה' תאונה. בהתרגשות ששרדה במקום לא שאלו לשמו. מכבי אש שיצאו מיד למקום התאונה מצאו מכונית פרטית קונטסה 1300 שהתנגשה ב' מבנה בטון הנמצא במרכז אי התנו' צה. באותה עת כבר היתה במקום גם מכונית של קואופרטיב דן. כמה דקות אחר כך הגיעו חוקרי משטרת התנועה.

הם מצאו ארבעה שנהרגו במקום וגופותיהם הועברו לבתי החולים תל-חשומר ובילינסון. אחד - הנהג שר-

גא עציון - היה עדיין פצוע והר' עבר לבית החולים בילינסון. שם מת מפצעיו.

תיק החקירה ייסגר בימים הקרובים.

הקוויות

סופר "הארץ" בירושלים מוסר: לוויותיהם של ארבעה מתוך חמ' שת קציני המילואים שנהרגו בתאונ' נ' דרכים ביום ר' לפנות בוקר - ייערכו היום בירושלים.

לוויותיהם של סגן שרגא עציון וסגן אריה בן יהודה תערך ב'12 בצהריים בבית הקברות הצבאי על הר הרצל. לוויותיהם של סגן אריה (ארינקא) כהן ושל סרן אלימלך אב-

כך נראתה המכונית נמסה 1300 אדרי התאונה ביום ר' כ' נהרגו חמישה קציני צה"ל מכביש גהה ליד גבעת שאול. (צילום: אריה קנמר)

עיתון היצא ביום פטירתו המודיע אל האסון
בתמונה אלי ואימו ליד ליד קבר אחיו בהר הרצל.

ביום ב' בתמוז תשכ"ח (28.6.1967)

מצא אבנר אלימלך ליכטנשטיין את מותו בשעת מילוי תפקידו כאשר חזר מאימוני קבוצת קצינים ונפגע למוות בתאונה בכביש גהה.

אבנר אלימלך הותיר אחריו אישה ושתי בנות קטנות. והובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים.

משרד הפנים
מדינת ישראל

תעודת פטירה

שם משפחה	אבנר
שם פרטי	אלימלך
שם האב	יהודה
הצירוף והלידה	5.12.1931
מין ובגב אישי	זכר
כתובת זמנית	ירושלים
הקבר	הרצל
מקום המגורים	ירושלים
כתיב הפטירה	בית חולים
שם המדוע	33 א. ב. 68

הנני מאשר כי הפטירה נרשמה ביום... בפנקס הפטירות באותו...
בתאריך 30 (ב) לחוד מרחשון תשכ"ח-1965.

ירושלים
הוצאת במסדר הנגנים ב...
תאריך 1.2.68

תעודת פטירתו של אבנר
אלימלך ליכטנשטיין

קברו של אבנר אלימלך ליכטנשטיין

לאלימלך היו שני אחים נוספים שנהרגו במערכות ישראל.

מימין: אבנר, אלימלך ויעקב

אבנר ליכטנשטיין

נולד ביום י' בתמוז תרצ"ב (14.7.1932) בירושלים.
כאשר סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי החל ללמוד את
מקצוע המכונאות. אבנר היה חבר פעיל בתנועת "גורדוניה".
והתעניין מאוד במוסיקה, בעתיקות ובציור.
בפרוץ מלחמת-העצמאות, שהיה אז רק בן 15, הצליח
להתגייס לצבא, בצבא התנדב לשמש כחבלן. אבנר שירת
בגדוד "בית חורון" והשתתף בפעולת "קדם" - הפריצה
לעיר העתיקה, בקרב על הרדאר ובסביבת המסדרון
לירושלים.

ביום י"ב באב תש"ח (17.8.1948) לאחר שסיים את
תפקידו בפעולה לתפיסת שלוחת "ארמון הנציב" עלה על גג
הבית לשם תצפית, כאשר הבחין שחברו נפצע, רץ להזעיק
את החובש. ואחר כך הוא בעצמו עלה גם כן להגיש עזרה
לחברו וגם ניסה להציל את המקלע שנעזב אך בדרכו חזרה
נפגע, הובא לבית-חולים וכעבור 12 שעות נפטר.
ביום י"ז באלול תש"י (30.8.1950) הועבר למנוחת-
עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר- הרצל בירושלים.

לאחר מותו משפחתו הוסיפה את
שמו לשם המשפחה להנצחתו.
יהי זכרו ברוך.

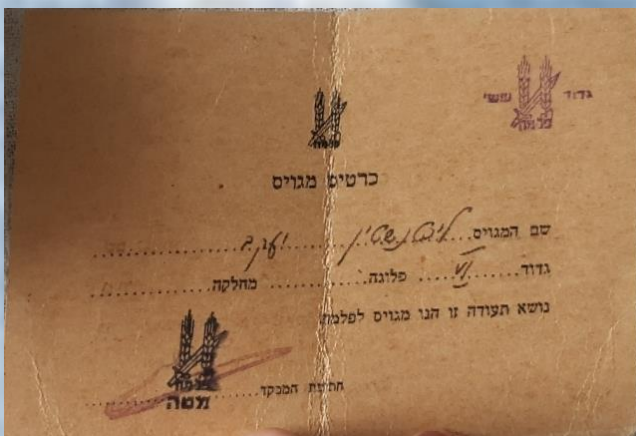

אבנר ליכטנשטיין
בן 16 בנופלו

יעקב ליכטנשטיין

נולד ביום י"א באלול תרפ"ח (27.8.1928) בירושלים.
לאחר לימודיו בבית הספר היסודי למד בבית ספר המקצועי
"עמל" אך לא סיים את לימודיו ויצא להכשרה בדגניה כחבר
קבוצת גורדוניה "מעפילים". יעקב עבד כמלח כאשר עזר
בהעלאת מעפילים.

עם פרוץ מלחמת העצמאות השתתף בליווי שיירות בין
ירושלים לתל-אביב, מעידים עליו שהייתה לו אש בעיניים
ושהוא תמיד אמר: "אנו נמשיך וניסע ולא ניתן לשים מצור
על ירושלים" יעקב השתתף בשיירה הגדולה לכפר עציון,
תוך מלחמה מתמדת באויב שהתקרב בלי הרף.
בכאב רב תיאר במכתב למשפחתו אל כניעת השיירה לאויב:
"מה רב החרון שנאלצנו במחיר החיים להניח את הנשק ואת
המשוריינים, שהיו כה מעט יקרים לנו..." בהמשך המלחמה
השתתף בפעולות נגד כפרי האויב ליד הכביש לירושלים
(צובה, קסטל, דיר-איוה, סריס ושער הגיא).

כרטיס מגויס

בפעולה ליד אגוסטה- ויקטוריה עמד להשתתף אחיו
אלימלך (שהיה צעיר ממנו) אולם יעקוב דרש בתוקף
כי ישלחו אותו ולא את אלימלך.

כאשר התרסקה מרגמת ה "דוידקה" שהפעילה
קבוצתו.

יעקב נפל ביום כ"ד בניסן תש"ח (3.5.1948). ונקבר
בסנהדריה

ביום ב' בסיוון תשי"א (6.6.1951) הועבר למנוחת-
עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.
יהי זכרו ברוך.

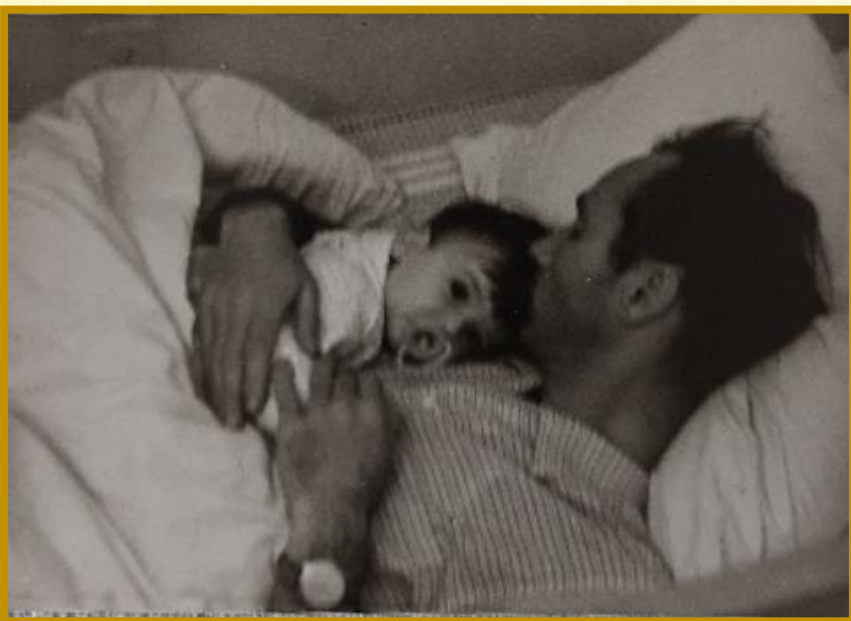
בתמונה יעקב ליכטנשטיין בן
20 בנופלו

דברים לזכרו

ביתו רינה מספרת:

- "היינו עושים הרבה דברים שאמא לא הייתה מרשה, יום אחד אמא שלחה את אבא לקנות נעליים לי ולאחותי רחל, הוא חזר עם שתי זוגות נעליים בצבעי חום ושחור ואמא התעצבנה שזה הצבעים שהוא בחר והוא לא הבין מה הבעיה..
- כשאחותי רחל נולדה ההורים חילקו שאבא אחראי עלי ואמא על רחל וכך זכיתי לחוות איתו הרבה. אני זוכרת הרבה טיולים עם חברים.
- כשהייתי קטנה ראיתי תמונה של אנגליה ומאז "נכנס לי ג'וק" שאני רוצה לטוס לאנגליה, הורי ניסו בכל מיני דרכים להשכיח ממני את הנושא אך התעקשתי, לבסוף לאבי היה רעיון והוא לקח אותי בלילה לכביש שליד מוזיאון ישראל ואמר לי שזאת "אנגליה הקטנה" וכך נרגעתי.

• בגלל הקשר הכל כך חזק ועמוק בין הורי היה לאמא שלי מאוד קשה כשאבי נהרג לקבל את המוות שלו, אבי עשה ביטוח חיים מאוד גבוהה והיא חיה את המוות, היא לא השתקמה מזה עד יומה האחרון. היא תמיד התייעצה איתו גם אחרי שנפטר והיא אף פעם לא יצאה עם מישהו, היא לא חשבה לקדם את החיים שלה. כשהייתי בגן ניסיתי לשדך לה את מדריך ריתמיקה בגן עם האקורדיון שלימד אותי בגן כי הייתי מאוהבת בו אבל הם לא רצו לצאת. אין לי מודל לזוגיות עד היום. כל הילדות הייתי בטינה על אימי שהיא לא ממשיכה את החיים ומתחתנת שוב כי היא הייתה צעירה ויפה, אך כשהתבגרתי והבנתי מי ומה אבא היה, אז לא היו לי שום טענות כלפיה. היא ממש גיבורה שהיא בחרה להישאר לבד איתנו על חשבון של שפיות. אם יש מודל כזה של זוגיות וחברות אז קטונתי.

• עם כל העצב, בחמש-שש שנים שחייתי איתו נשאר לי ממנו אהבת המולדת והאדם, וכל הדברים הטובים שיש בי זה ממנו.

כנראה שאני דומה לו פיזיולוגית, כי עבדתי עם אנשים שהכירו אותי, והם אמרו כמה הם אהבו אותי ומאז אותה אהבה אליו הוקרנה אליי וזה היה עוד חיות שלו פתאום.

חוויות מכתִּיבת האִלבום

נחמה באקשט – תלמידת תיכון:

בעת כתיבת האלבום צפו לי המון רגשות, וביניהם ההרגשה העצומה לאהבת ארץ ישראל וההבנה שאנחנו נמצאים בארץ הקדושה הזו בזכות אנשים מדהימים כגון אבנר אלימלך ליכטנשטיין ומשפחתו שנלחמו אל האדמה הזו במסירות נפש בשביל שאני משפחתי וכול עם ישראל חיים אליה ובונים ממנה מקום בטוח מקום שאליו יבוא המשיח בעזרת ה' ויבנה בו בית המקדש!

כשהגענו לראיין את רינה ביתו של אבנר אלימלך הבנתי יותר את הסיפור של אבנר אלימלך ומשפחתו הבנתי את המסירות מה זה להמשיך ולחיות חיים גם כשאין אבא מה זה לחיות בלי בעל...נסיון שלא מאחלת לאף אחד מישראל הבנתי מה זה אישה חזקה שממשיכה את החיים בונה משפחה וזוכרת את אביה האהוב. כשחיפשתי התנדבות חיפשתי מקום שבוא אני יכול גם לממש את היכולות שלי ובנוסף משהוא משמעותי שיכול לעזור לאדם מישראל וכתיבת האלבום בדיוק סיפקה את שתי הרצונות האלה זכיתי להנציח חלל צה"ל אין סיפוק יותר גדול מזה אין אהבת חינוך יותר גדולה מזה. מקווה שגם ביתו תאהב את האלבום. שיהיה בעזרת ה' להנצחתו ולהנצחת כול חללי צה"ל שנשמע קול תקיעת שופר גדול ונגאל במהרה בימינו, אמן!!

מיכל לוי – תלמידת תיכון:

היה לי מאוד משמעותי להכין את האלבום הזכרון של אלימלך ליכטנשטיין מפני שבמהלך הכנתו זכיתי להכיר אדם מדהים, אדם שאהב את משפחתו ואת הבריות וכיבד כל אדם באשר הוא. העבודה על האלבום והפגישה עם המשפחה היו חווייתיים ומרגשים מאוד.

במהלך הלמידה וההתבוננות בחייו של אלימלך הרגשתי חיבור עצום והכרת תודה ענקית והבנתי עד כמה אני צריכה להודות לו שהקדיש את חייו כדי שאני אוכל לחיות פה, בארץ ישראל שלי. אני מרגישה שזכיתי להשתתף בפרויקט ענק שנתן לי הרבה יותר ממה שאני נתתי ומודה על כך שנפלה בחלקי הזכות ללמוד ממנו ולהתחבר לעבר שלנו.

אורה אלוש - סטודנטית:

כתיבת האלבום הייתה עבורי זכות, מכוון
שלהנציה אדם כמו אלימלך, שהקריב את עצמו
בשבילנו, בשביל שאנחנו נוכל לחיות בארץ
בשלום ובביטחון זה מאוד חשוב ונצרך בעיני.
בעיני הנצחתו זו הכרת הטוב כלפיו.
הריאיון עם ביתו רינה היה מאוד משמעותי
עבורי כי כתוצאה ממנו הבנתי יותר מי הוא היה
בתור אבא ואדם.

מימין: רינה, נחמה, מיכל, אורה